

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Comisia Electorală Centrală,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea parțială a hotărârii,

împotriva deciziei din 05 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-210/25
PIGD 2 2-24074261-02-3a-28012025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G. Stratulat
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Braga. A. Cașcaval

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de către Comisia Electorală Centrală,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 iulie 2024, Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Electorale Centrale, prin care a solicitat:

- anularea parțială a hotărârii nr. 2593/2024 privind examinarea cererii prealabile;
- obligarea expunerii asupra solicitărilor de anulare în parte a prevederilor pct. 11.3, pct. 11.5 și pct. 11.6 din partea constatatoare a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, privind pretinsul fapt al raportării unor cheltuieli mai puține decât cota procentuală stabilită de lege în scopul promovării și încurajării participării femeilor și tinerilor în procesele politice și electorale.

2. În motivarea acțiunii, Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” a menționat că, la 31 mai 2024, Comisia Electorală Centrală a adoptat hotărârea nr. 2560 cu privire la exercitarea atribuției de supraveghere a rapoartelor privind gestiunea financiară a partidelor politice pentru anul 2023.

3. Prin cererea prealabilă înaintată prin demersul nr. 27/CEC din 05 iunie 2024 asupra hotărârea nr. 2560 din 31 mai 2024, solicitând:

- suspendarea executării în parte a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, în speță a pct. 6 din partea dispozitivă a acesteia, până la finalizarea procedurii prealabile;
- anularea în parte a prevederilor pct. 11.3, pct. 11.5, pct. 11.6. pct. 13 din partea constatatoare și a pct. 6 din partea dispozitivă a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, în partea ce vizează acțiunile/inacțiunile pretins ilegale admise aparent de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”.

4. Reclamantul a indicat că, prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 2585 din 11 iunie 2024, a fost admisă cererea de suspendare a executării pct. 6 din dispozitivul hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024 cu privire la exercitarea atribuției de supraveghere a rapoartelor privind gestiunea financiară a partidelor politice pentru anul 2023 și s-a suspendat executarea pct. 6 din dispozitivul hotărârii prenotate, până la finalizarea procedurii prealabile.

5. Prin scrisoarea cu nr. CEC-8/5242 din 18 iunie 2024, Comisia Electorală Centrală a informat despre prelungirea termenului de examinare a cererii prealabile cu 15 zile.

6. Reclamantul a menționat că la 25 iunie 2024, în ședință publică, Comisia Electorală Centrală a examinat în fond cererea prealabilă și prin hotărârea nr. 2593 a admis parțial cererea prealabilă înregistrată sub nr. CEC-7/14260 din 05 iunie 2024 depusă de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” asupra hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024; a revocat constatările de la pct. 13 în partea ce ține de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” din partea descriptivă a hotărârii nr. 2560/2024; a anulat pct. 6 din partea dispozitivă a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560/2024; în rest a respins cererea.

7. Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” a subliniat că, solicitarea de anulare în parte a prevederilor pct. 11.3, pct. 11.5 și pct. 11.6 din partea constatatoare a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, în partea ce vizează acțiunile/inacțiunile pretins ilegale admise aparent de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”, a rămas neexaminată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

8. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 septembrie 2024 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”.

S-a anulat hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, cu privire la exercitarea atribuției de supraveghere a rapoartelor privind gestiunea financiară a partidelor politice pentru anul 2023, în partea pct. 11.3, pct. 11.5 și pct. 11.6, din partea constatatoare, ce vizează Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”.

S-a anulat hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 2593 din 25 iunie 2024, cu privire la cererea prealabilă nr. CEC-7/14260 din 05 iunie 2024, a Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”, în partea în care s-a respins anularea pct. 11.3, pct. 11.5 și pct. 11.6, din partea constatatoare a hotărârii. (f.d. 102, 109-121)

9. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel în termen, la 08 octombrie 2024 de către Comisia Electorală Centrală. (f.d.108)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Curtea de Apel Centru prin decizia din data de 05 martie 2025 a respins apelul declarat de Comisia Electorală Centrală, a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 17 septembrie 2024 în cauza civilă, la acțiunea de contencios administrativ înaintată de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea parțială a hotărârii. (f.d.176,177-190)

11. Instanța de apel a constatat că la 31 mai 2024 Comisia Electorală Centrală a adoptat hotărârea nr. 2560 cu privire la exercitarea atribuției de supraveghere a rapoartelor privind gestiunea financiară a partidelor politice pentru anul 2023. Conform conținutul hotărârii în partea constatatoare la pct. 11.3. s-a reținut următoarele: *„Au raportat cheltuieli mai puține decât cota procentuală stabilită de lege în scopul promovării și încurajării participării femeilor în procesele politic și electoral următoarele 10 partide politice: - Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”*. La pct. 11.5. *„Au raportat cheltuieli mai puține decât cota procentuală stabilită de lege în scopul promovării și încurajării participării tinerilor în procesele politic și electoral următoarele 8 partide politice: - Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”*, iar la pct. 11.6. *„Verificând rapoartele partidelor politice care au declarat cheltuieli pentru anul 2023 în scopul promovării și încurajării participării femeilor și tinerilor în procesele politic și electoral, Comisia a identificat o diferență în mărime de 1.392,01 lei între suma neutilizată și soldul restant în cazul Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”*.

12. Instanța de apel, reținând prevederile art. 5, art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a), art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ raportate la materialele cauzei a concluzionat că hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 2560 din 31 mai 2024, în partea ce vizează Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”, constituie act administrativ individual defavorabil acestuia.

13. Totodată, a reținut și prevederile art. 17 din Cod administrativ, care stabilește că dreptul vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

14. Astfel, instanța de apel a susținut că potrivit art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

15. În aceste circumstanțe și în temeiul art. 60 alin. (1), art. 191 alin. (1) art. 209 alin. (1) din Codul administrativ Curtea de Apel Centru a susținut că acțiunea Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” este admisibilă, or, a fost depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului.

16. Totodată, reieșind din prevederile art. 5 alin. (1), (3), art. 25 alin. (1), lit. c), art. 27 alin. (1), (3), art. 28 alin. (1), alin. (3) și art. 28, alin. (2¹) din Legea nr. 294 din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, precum și din pct. 85, pct. 87-90 din Regulamentul privind finanțarea activității partidelor politice, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1102 din 21 iunie 2023, Curtea de Apel Centru a concluzionat că acțiunea formulată este întemeiată, deoarece potrivit informației lunare raportate Comisiei Electorale

Centrale de către Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”, aferent cheltuielilor calculate pentru perioada ianuarie 23 - decembrie 23 privind promovarea și încurajarea participării femeilor și tinerilor în procesele politice electorale, suma totală a acestora constituie 19.440 lei.

17. Astfel, reieșind din prevederile art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, care reglementează cercetarea din oficiu, cuantumului cheltuielilor reținute pentru promovarea și încurajarea participării femeilor și tinerilor în procesele politice electorale, urmează a fi reținute inclusiv și extrasele bancare lunare privind rulajul din cont aferente perioadei de raportare

18. La caz, deși raportul total al Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” privind gestiunea financiară pentru anul 2023, indică discrepanțe între sumele alocate pentru promovarea și încurajarea participării femeilor și tinerilor în procesele politice și electorale, din analiza detaliată a rapoartelor lunare, se desprinde că suma totală cheltuită pentru aceste scopuri speciale este de 19.440 lei, adică mai mare decât suma minimă de 19.394,06 lei prevăzută de lege.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit pct. 93 al Regulamentului privind finanțarea activității partidelor politice, în cazul în care un raport este incomplet sau conține greșeli, corectarea acestuia este permisă și poate fi realizată până la următoarea etapă de raportare stabilită de Comisia Electorală Centrală. Acest drept al partidului de a depune un raport corectat subliniază rolul reglementării în asigurarea unei transparențe financiare adecvate, fără a penaliza în mod excesiv erorile tehnice sau omisiunile neintenționate.

20. Cu referire la argumentele Comisiei Electorale Centrale, care a menționat că cererea de chemare în judecată a fost întocmită cu abateri de la normele procedurale, instanța de apel a menționat că, aceste aspecte au fost soluționate în prima instanță, inclusiv la etapa admisibilității acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 07 aprilie 2025 Comisia Electorală Centrală a depus recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cu adoptarea unei noi decizii prin care acțiunea de contencios administrativ înaintată de Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea parțială a hotărârilor, să fie respinsă ca fiind neîntemeiată și nefondată.

22. În motivarea recursului Comisia Electorală Centrală a menționat că instanțele inferioare au constatat eronat că actul administrativ emis de Comisie produce efecte juridice în exterior și are un caracter defavorabil intimatului.

23. În acest sens a indicat că hotărârea contestată conține rezultatele examinării raportului privind gestiunea financiară a Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei”, fără a fi dispuse măsuri în privința acestuia. Mai mult, partidului nu i s-a aplicat nicio sancțiune prevăzută de lege pentru abaterile constatate, ci doar s-a menționat că în legătură cu abaterea

constatată este inițiat un proces contravențional în cadrul căruia urmează a fi examinate toate circumstanțele privind admiterea sau neadmiterea încălcării privind utilizarea contrar legii a alocațiilor de la bugetul de stat.

24. Totodată a menționat că divergența constatată de Comisie în hotărârea nr. 2560/2024 este rezultată din culpa admisă de partidului politic și această constatare nu poate fi imputată autorității electorale ca defavorabilă partidului. Respectiv, nu poate fi reținut argumentul conform căruia Comisia prin activitatea administrativă a încălcat un drept legitim sau libertate stabilită de lege ce aparține Partidului Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” și că tolerarea unui asemenea act i-ar conferi puterea lucrului decis. Or, în cererea de chemare în judecată formulată, partidul politic nu a adus argumente și probe care ar demonstra că respectiva constatare a Comisiei l-ar fi prejudiciat, iar hotărârea Comisiei ar fi neîntemeiată.

25. Autoritatea recurentă a evidențiat că natura juridică a constatărilor formulate în hotărârile Comisiei nr. 2560/2024 și nr. 2593/2024, reprezintă, fără echivoc, o operațiune administrativă, având în vedere că descriu stări de fapt pe care instanța de apel l-a omis.

26. Astfel, constatările Comisiei reprezintă un instrument administrativ de documentare a realității, fără a genera, prin ele însele, efecte juridice directe. Rolul acestora este de a facilita aplicarea normelor legale privind gestionarea resurselor publice, contribuind la respectarea principiilor de legalitate, responsabilitate și transparență în activitatea partidelor politice.

27. Totodată, Comisia Electorală Centrală a menționat că instanțele de judecată au interpretat greșit sensul pct. 93 din Regulamentul privind finanțarea activității partidelor politice, reținând că Comisia Electorală Centrală ar fi urmat în prealabil să verifice corectitudinea informațiilor prezentate în raportul Partidul Politic „Partidul Dezvoltării și Consolidării Moldovei” și să-i permită partidului corectarea eventualelor greșeli.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 191 alin. (5), lit. b) din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează:

lit. b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

29. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 193 alin. (3) din Codul administrativ:

„(3) Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.”

32.Art. 245¹ din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33.Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată constată că decizia motivată a fost comunicată autorității recurente, prin intermediul poștei electronice, la 24 martie 2025. Recursul a fost depus la data de 07 aprilie 2025, prin urmare cu respectarea termenului legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Comisia Electorală Centrală, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul autorității recurente cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

39. Comisia Electorală Centrală în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul administrativ.

40. Cu referire la argumentul recurentului precum că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs, menționează, că art. 245¹, alin. (1), lit. a) din Codul administrativ se referă la faptul că un recurs este admisibil dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

41. Comisia Electorală Centrală, deși a invocat acest temei de admisibilitate a recursului, nu a indicat în mod clar de ce hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. De asemenea, nu se menționează nicio decizie sau un alt act a Curții Supreme care ar da o altă interpretare aspectelor de drept invocate în recurs, nefiind constatate nici de instanța de recurs, prin urmare în latura dată recursul este unul vădit neîntemeiat.

42. Completul de judecată constată că, în urma analizei practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție, nu au fost identificate soluții jurisprudențiale din care să rezulte că actele judecătorești contestate contravin practicii judiciare a acestei instanțe.

43. Cu referire la temeiul recursului și anume art. 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Comisia Electorală Centrală nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1), lit. b)

din Codul administrativ, or, mecanismul consolidării jurisprudenței, instituit la nivelul Curții Supreme de Justiție, are drept scop principal asigurarea uniformității aplicării legii de către instanțele naționale, prevenind sau corectând eventualele abateri de la interpretarea unitară a normelor legale în vederea garantării unui proces echitabil și a unei justiții previzibile.

44. Articolul 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ se referă la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție prin admiterea recursului. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme de Justiție cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recursul depus de către Comisia Electorală Centrală.

45. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Comisia Electorală Centrală conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

46. Criticile astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunuia dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

47. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

48. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei/hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

50. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

51. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă

argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

54. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Comisia Electorală Centrală.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă